

Press och information

Europeiska unionens domstol
PRESSMEDDELANDE nr 26/20
Luxemburg den 5 mars 2020

Dom i mål C-766/18 P
Foundation for the Protection of the Traditional Cheese of Cyprus named
Halloumi/EUIPO

Domstolen upphäver den dom genom vilken tribunalen fastställde att EU-kollektivmärket HALLOUMI, som är förbehållet cypriotiska osttillverkare, inte utgör hinder för att kännetecknet BBQLOUMI registreras som EU-varumärke för en bulgarisk tillverkares ost

Målet återförvisas till tribunalen som ska pröva huruvida det föreligger en risk för att konsumenterna förväxlar ursprunget för de varor som omfattas av kännetecknet "BBQLOUMI"

La Foundation for the Protection of the Traditional Cheese of Cyprus named Halloumi är innehavare av EU-kollektivmärket HALLOUMI, som är registrerat för ost. **Ett EU-kollektivmärke är en särskild typ av EU-varumärke, som vid ansökan om registrering av varumärket anges vara kollektivt och som är ägnat att särskilja de varor eller tjänster som härrör från medlemmarna i den sammanslutning som innehar märket från andra företags varor eller tjänster.**

Innehavaren av detta kollektivmärke framställde, med hänvisning till sitt kollektivmärke, en invändning mot registrering, som EU-varumärke, av figurkännetecknet innehållande ordelementet BBQLOUMI, vilket ett bulgariskt bolag hade ansökt om för bland annat ost. Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO), som har till uppgift att pröva ansökningar om registrering av EU-varumärken, avlog invändningen med motiveringen att det inte förelåg någon risk för förväxling med avseende på varornas ursprung mellan det sökta varumärket BBQLOUMI och det äldre kollektivmärket HALLOUMI. Innehavaren av det aktuella kollektivmärket överklagade EUIPO:s beslut till tribunalen, som efter att ha konstaterat att varumärket hade låg särskiljningsförmåga, på grund av att ordet "halloumi" betecknar en typ av ost, även den fann att det inte förelåg någon risk för förväxling.¹

Efter det att tribunalens dom överklagats till domstolen prövade denna, i sin dom av den 5 mars 2020 i mål C-766/18 P, Foundation for the Protection of the Traditional Cheese of Cyprus named Halloumi mot EUIPO, först huruvida den rättspraxis i vilken det uppställts kriterier för bedömningen av risken för förväxling, i den mening som avses i artikel 8.1 b i förordningen om EU-varumärken, är tillämplig i mål rörande ett äldre kollektivmärke.²

Domstolen slog i detta avseende fast att **för det fall det äldre varumärket är ett kollektivmärke, vars grundläggande funktion är att särskilja de varor eller tjänster som härrör från medlemmarna i den sammanslutning som innehar varumärket från andra företags varor eller tjänster,³ ska risken för förväxling förstås som en risk för att allmänheten kan tro att både de varor eller tjänster som omfattas av det äldre varumärket och de som omfattas av det sökta varumärket härrör från medlemmarna i den sammanslutning som är innehavare av det äldre varumärket eller i förekommande fall från företag med ekonomiska band till dessa medlemmar eller denna sammanslutning.** Även om den grundläggande funktionen hos kollektivmärken ska beaktas vid bedömningen av vad som avses med "risk för förväxling", när en

¹ Tribunalens dom av den 25 september 2018 i mål [T-328/17](#), Foundation for the Protection of the Traditional Cheese of Cyprus named Halloumi/EUIPO – M. J. Dairies (BBQLOUMI).

² Rådets förordning (EG) nr 207/2009 av den 26 februari 2009 om EU-varumärken (EUT L 78, 2009, s. 1), i ändrad lydelse (ersatt av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/1001 av den 14 juni 2017 om EU-varumärken (EUT L 154, 2017, s. 1)).

³ Enligt artikel 66.1 i förordning nr 208/2009.

invändning grundas på ett sådant varumärke, är det inte desto mindre så att rättspraxis i fråga om vilka kriterier som ska ligga till grund för den konkreta bedömningen av huruvida det föreligger en sådan risk med avseende på individuella EU-varumärken även är tillämplig i mål som rör ett äldre kollektivmärke. **Inget av EU-kollektivmärkenas särdrag motiverar nämligen att undantag görs från de kriterier för bedömning av risken för förväxling som följer av denna rättspraxis, vid en invändning grundad på ett sådant varumärke.**

Innehavaren av det aktuella kollektivmärket gjorde vidare gällande att det äldre varumärkets särskiljningsförmåga skulle bedömas på ett annat sätt när det är fråga om ett EU-kollektivmärke.

Domstolen underkände detta argument och påpekade att kravet på särskiljningsförmåga⁴ även är tillämpligt på EU-kollektivmärken. I artiklarna 67–74 i förordningen om EU-varumärken, vilka rör EU-kollektivmärken, föreskrivs nämligen inte att något annat ska gälla. Följaktligen måste dessa varumärken under alla omständigheter ha särskiljningsförmåga, antingen i sig eller till följd av användning.

Domstolen preciserade dessutom att artikel 66.2 i denna förordning inte utgör ett undantag från detta krav på särskiljningsförmåga. Även om denna bestämmelse gör det möjligt att, med avvikelse från artikel 7.1 c i nämnda förordning,⁵ registrera kännetecknen som kan användas för att beteckna geografiskt ursprung för varor eller tjänster som EU-kollektivmärken, innebär den däremot inte att de sålunda registrerade kännetecknen får sakna särskiljningsförmåga. **När en sammanslutning ansöker om registrering som EU-kollektivmärke av ett kännetecken som kan beteckna ett geografiskt ursprung, ska sammanslutningen således försäkra sig om att kännetecknet har beståndsdelar som gör det möjligt för konsumenterna att särskilja medlemmarnas varor eller tjänster från andra företags varor eller tjänster.**

Vad slutligen gäller bedömningen av risken för förväxling erinrade domstolen om att det vid prövningen av huruvida det föreligger en sådan risk ska göras en helhetsbedömning med beaktande av samtliga relevanta faktorer i det enskilda fallet.

Det framgick emellertid av den överklagade domen att tribunalen hade grundat sig på antagandet att det, i fall där det äldre varumärket har låg särskiljningsförmåga, kan uteslutas att det föreligger risk för förväxling så snart det står klart att likheten mellan de motstående varumärkena inte i sig gör det möjligt att fastställa att det föreligger en sådan risk. Domstolen slog fast att detta antagande är felaktigt, eftersom den omständigheten att ett äldre varumärke har låg särskiljningsförmåga inte utesluter att det föreligger risk för förväxling. Det var således nödvändigt att undersöka huruvida den låga graden av likhet mellan de motstående varumärkena kompenseras av den högre graden av likhet, eller till och med identitet, mellan de varuslag som omfattas av dessa varumärken. **Eftersom tribunalens bedömning inte uppfyllde kravet på en helhetsbedömning som beaktar samspelet mellan de relevanta faktorerna, ansågs tribunalen ha gjort sig skyldig till felaktig rättstillämpning.**

Domstolen upphävde följaktligen tribunalens dom och återförvisade målet till tribunalen för ny prövning av huruvida det föreligger risk för förväxling.

UPPLYSNING: EU-varumärken och EU-formgivningar gäller inom hela Europeiska unionen. EU-varumärken gäller vid sidan om de nationella varumärkena. EU-formgivningar gäller vid sidan av nationella formgivningar. Ansökningar om registrering av EU-varumärken och EU-formgivningar ges in till EUIPO, vars beslut kan överklagas till tribunalen. **UPPLYSNING:** Syftet med talan om ogiltigförklaring är att rättsakter som har antagits av unionens institutioner och som strider mot unionsrätten ska ogiltigförklaras. Medlemsstaterna, de europeiska institutionerna och de enskilda får, på vissa villkor, väcka talan om ogiltigförklaring vid domstolen

⁴ Kravet på särskiljningsförmåga föreskrivs i artikel 7.1 b och 7.3 i förordning nr 207/2009. Enligt dessa bestämmelser får varumärken som saknar särskiljningsförmåga inte registreras, såvida inte varumärket till följd av sin användning har uppnått särskiljningsförmåga i fråga om de varor eller tjänster för vilka det ansöks om registrering.

⁵ I artikel 7.1 c i förordning nr 207/2009 föreskrivs att varumärken som endast består av kännetecknen eller upplysningar vilka i handeln visar varornas eller tjänsternas art, kvalitet, kvantitet, avsedda användning, värde, geografiska ursprung, tider för deras framställande eller andra egenskaper hos varorna eller tjänsterna inte får registreras.

eller tribunalen. Om talan är välgrundad ska rättsakten ogiltigförklaras. Den berörda institutionen måste fylla det rättsliga tomrum som kan uppkomma till följd av att rättsakten ogiltigförklaras.

Detta är en icke-officiell handling avsedd för massmedia och den är inte bindande för domstolen.

Domen i [fulltext](#) publiceras på webbplatsen CURIA dagen för avkunnandet.

Kontaktperson för press: Gitte Stadler ☎ +352 4303 3127